

“Der er nogen, der vil mig, ser mig, og hører mig”

June Eliassen var projektleder for SANDs nu hedengangne Kvindenetværk. Hun fortæller om sin tid i SAND.

Jeg havde 6 fantastiske år fra 2012- 2018 med SANDs Kvindenetværk, hvor jeg mødte de mest fantastiske kvinder fra hele landet. Kvinder, som alle var berørt af hjemløshed. Kvinder med hver deres historie, som de tillidsfuldt delte med mig.

Det var en fornøjelse at se og opleve den samhørighed og det fællesskab, der stille og roligt blev opbygget mellem kvinderne gennem årene. Fællesskaber, der blev opbygget, når vi var på udflugter rundt omkring i landet: Herbergsbesøg, museer, sommerhus, feriecamp, konferencer, Temadage o.m.a.

Det kæmpestore stykke arbejde kvinderne – ej at forglemme mændene – hver især bød ind med i de forskellige SANDudvalg på trods af egne udfordringer, var en fornøjelse at være en del af. Se deres glæde, når de havde været på endnu et kursus, der klædte dem på til at kunne støtte andre hjemløse i og med systemet.

At se kvinderne være der for hinanden på tværs af landet, når noget var svært, var både rørende og smukt. Små konflikter blev hurtigt løst med en snak og et kram og videre i teksten.

I har alle en kæmpe plads i mit hjerte!

Jeg har set og hørt hvad fællesskabet i SAND gør for den enkelte. Noget giver pludselig mening: Der er nogen, der vil mig, ser mig, og hører mig. Jeg har et sted at høre til. Nogen forventer noget af mig, hvad der er godt for mig. Jeg har noget at stå op til, selvom jeg har sovet på gaden. Nogen har brug for mig!

Hjemløsekoret havde jeg også fornøjelsen af at følge, også en fantastisk tid med ugentlige sangprøver med en fast lille

skare af skønne stemmer, der trofast mødte op til både prøver og koncerter. SANDs styrker er helt klart fællesskabet og den evige politiske kamp for hjemløses bedre vilkår. En skøn arbejdsplads med fantastiske kollegaer. Jeg ønsker alt det bedste for SANDs fremtid med et ønske om, at alle hjemløse har krav på og ret til at få et sted at bo, som de ikke kun kalder for hjem, men føler er deres hjem.

Jeg har set og hørt hvad fællesskabet i SAND gør for den enkelte. Noget giver pludselig mening: Der er nogen, der vil mig, ser mig, og hører mig. Jeg har et sted at høre til. Nogen forventer noget af mig, hvad der er godt for mig. Jeg har noget at stå op til, selvom jeg har sovet på gaden. Nogen har brug for mig!

PÅ TUR. SANDs kvindenetværk var landsdækkende og kvinderne mødtes på kryds og tværs om forskellige aktiviteter. Både rent sociale som Bakken, museer, bifture, men også herbergsbesøg og værestedsbesøg stod på programmet.